

СЪД НА ЕВРОΠΕΪΚΙΤΕ ΟΒЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 74/07

23 Οκτωβρίου 2007

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-112/05

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Ο ΝΟΜΟΣ VOLKSWAGEN ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του νόμου Volkswagen περί καθορισμού ανωτάτου ορίου για τα δικαιώματα ψήφου σε 20% και περί καθορισμού της κωλύουσας μειοψηφίας σε 20%, καθώς και περί του δικαιώματος του Ομοσπονδιακού κράτους και του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Σαξονίας να ορίζουν έκαστο δύο εκπροσώπους στο συμβούλιο εποπτείας, παρέβη τις υποχρεώσεις της

Στις 4 Μαρτίου 2005, η Επιτροπή άσκησε προσφυγή κατά της Γερμανίας με την αιτιολογία ότι ο νόμος Volkswagen¹ αντιβαίνει στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκαταστάσεως.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή βάλλει κατά των ακόλουθων σημείων:

- του δικαιώματος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Σαξονίας να ορίζουν έκαστο δύο μέλη του συμβουλίου εποπτείας της επιχειρήσεως, εφόσον κατέχουν μετοχές της εταιρίας,
- του περιορισμού της ασκήσεως των δικαιωμάτων ψήφου στο 20 % του εταιρικού κεφαλαίου, οσάκις ένας μέτοχος υπερβαίνει το ποσοστό αυτό,
- της αυξήσεως στο 80 % του εκπροσωπούμενου εταιρικού κεφαλαίου της απαιτούμενης πλειοψηφίας για την έκδοση των αποφάσεων της γενικής συνελεύσεως των μετόχων οι οποίες απαιτούν, κατά τον νόμο περί ανωνύμων εταιριών, πλειοψηφία μόλις 75 %,.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο δέχεται την προσφυγή της Επιτροπής κατά το μέτρο που η Επιτροπή επικαλείται παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των

¹ Νόμος σχετικά με τη μεταφορά στον ιδιωτικό τομέα των μεριδίων της Volkswagenwerk Volkswagenwerk GmbH, της 21ης Ιουλίου 1960, (BGBl. I, σ. 585 και BGBl. III, σ. 641-1-1), τροποποιηθείς στις 6 Σεπτεμβρίου 1965 (BGBl. I, σ. 461) και στις 31 Ιουλίου 1970 (BGBl. I, σ. 1149).

κεφαλαίων. Όσον αφορά την προβαλλόμενη από την Επιτροπή παραβίαση της αρχής της ελευθερίας εγκαταστάσεως, το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή, ελλείπει σχετικής ιδιαίτερης επιχειρηματολογίας της Επιτροπής.

Περιορισμοί στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο νόμος Volkswagen, ως έκφραση της κρατικής νομοθετικής εξουσίας, συνιστά κρατικό μέτρο. Για τις επίδικες διατάξεις του νόμου ευθύνεται το κράτος, δεδομένου ότι μόνο αυτό είναι σε θέση να τροποποιήσει τις διατάξεις αυτές υπό την ιδιότητά του ως νομοθέτη.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η Συνθήκη ΕΚ απαγορεύει κάθε περιορισμό των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών. Συνιστά τέτοιο περιορισμό το εθνικό μέτρο το οποίο είναι ικανό να αποτρέψει τις άμεσες επενδύσεις, καθόσον περιορίζει τη δυνατότητα των μετόχων να μετέχουν στην εταιρία με σκοπό τη δημιουργία ή τη διατήρηση σταθερών και άμεσων οικονομικών δεσμών με αυτήν, οι οποίοι να καθιστούν δυνατή την ουσιαστική συμμετοχή στη διαχείριση της εταιρίας αυτής ή στον έλεγχό της.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι επίμαχες διατάξεις είναι ικανές να έχουν τέτοιο αποτρεπτικό αποτέλεσμα.

Ο καθορισμός ανωτάτου ορίου για τα δικαιώματα ψήφου σε 20% και ο καθορισμός της κωλύουσας μειοψηφίας σε 20 %

Το Δικαστήριο δεν αποκλείει ότι αυτές οι δύο διατάξεις, κατ' ιδίαν, μπορούν να ενεργούν τόσο υπέρ όσο και εις βάρος κάθε μετόχου της εταιρίας. Ωστόσο, υπενθυμίζει ότι, κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως του νόμου Volkswagen, το Ομοσπονδιακό κράτος και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας ήσαν οι κύριοι μέτοχοι της προσφάτως ιδιωτικοποιηθείσας εταιρίας, της οποίας κατείχαν έκαστο 20 % του κεφαλαίου, και ότι το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας κατέχει ακόμη συμμετοχή αυτής της τάξεως. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι επίμαχες διατάξεις, από κοινού, παρέχουν στο Ομοσπονδιακό κράτος και στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας τη δυνατότητα να ασκούν, με πιο περιορισμένη επένδυση από αυτή που θα απαιτούσε το κοινό δίκαιο, ουσιώδη επιρροή στην εταιρία Volkswagen. Η κατάσταση αυτή είναι ικανή να αποτρέψει τους άμεσους επενδυτές άλλων κρατών μελών.

Το δικαίωμα διορισμού δύο εκπροσώπων στο συμβούλιο εποπτείας

Η δυνατότητα του Ομοσπονδιακού κράτους και του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας, εφόσον είναι μέτοχοι της εταιρίας, να διορίζουν έκαστο δύο εκπροσώπους στο συμβούλιο εποπτείας, ευνοεί αυτούς τους υπαγόμενους στον δημόσιο τομέα μετόχους, σε σχέση με το κοινό εταιρικό δίκαιο κατά το οποίο θα εδικαιούντο μόνον τρεις το πολύ εκπροσώπους. Επιπλέον, διαθέτουν το δικαίωμα διορισμού εκπροσώπων άπαξ κατέχουν μετοχές της εταιρίας, ανεξαρτήτως του μεγέθους της συμμετοχής τους. Έτσι, το Ομοσπονδιακό κράτος και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας έχουν τη δυνατότητα να ασκούν επιρροή βαινουσα πέραν των επενδύσεών τους και, κατά συνέπεια, να μειώνουν την επιρροή των λοιπών μετόχων σε επίπεδο χαμηλότερο από τις επενδύσεις τους.

Οι περιορισμοί στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων δεν είναι δικαιολογημένοι

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων μπορεί να περιορισθεί με εθνικά μέτρα δικαιολογούμενα από θεμιτά συμφέροντα. Ωστόσο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, πλην γενικών σκέψεων περί της ανάγκης προστασίας έναντι ενός

μεγάλου μετόχου ο οποίος δεσπόζει μόνος του στην εταιρία, δεν απέδειξε εν προκειμένω για ποιο λόγο οι επίδικες διατάξεις είναι αναγκαίες για την προστασία των προβληθέντων συμφερόντων.

Πρώτον, δεν ήταν σε θέση να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο η διατήρηση, στο κεφάλαιο της Volkswagen, ενισχυμένης και ακλόνητης θέσεως προς όφελος μετόχων που υπάγονται στον δημόσιο τομέα είναι προσήκουσα και αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού της προστασίας των εργαζομένων.

Ωσαύτως δεν απέδειξε για ποιους λόγους η διατήρηση μιας τέτοιας θέσεως θα προστάτευε τα γενικά συμφέροντα των μειοψηφούντων μετόχων.

Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους οι διατάξεις του νόμου Volkswagen είναι προσήκουσες και αναγκαίες για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας που δημιουργεί η δραστηριότητα της Volkswagen.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: BL ES CS DE EN EL FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-112/05> Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*

Στιγμιότυπα από την απαγγελία της αποφάσεως διατίθενται στο EbS "Europe by Satellite", υπηρεσία παρεχόμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας, L-2920 Λουξεμβούργο Τηλ.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249 ή B-1049 Βρυξέλλες, Τηλ.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956.